

διαπασών

διαπασών, η, ουσ. [<αρχ. διαπασών (= ή διὰ πασών τῶν χορδῶν μουσική συμφωνία)], η διαπασών· πολύ δυνατός τόνος φωνής ή οργάνου: «κάθε φορά που κάνει μπάνιο, τραγουδάει στη διαπασών κι ακούγεται σ' όλη την πολυκατοικία»·

- ανοίγει στη διαπασών, βλ. φρ. βάζει στη διαπασών·

- βάζει στη διαπασών, ανοίγει τον ήχο του ραδιοκασετόφωνου, του ραδιόφωνου ή της τηλεόρασής του σε πολύ δυνατό τόνο: «επειδή δεν ακούει καλά, βάζει στη διαπασών την τηλεόρασή του και δε μας αφήνει να κοιμηθούμε»·

- έχει στη διαπασών, βλ. φρ. βάζει στη διαπασών.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας